

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 39075

гр. София, 24.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
закрито заседание на 24.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

като разглежда дело номер **3908** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 176а от Административно процесуалния кодекс (АПК).

С последователно депозираны молби от 16.10.2025 г. и 23.10.2025 г. от пълномощник на ответника – завеждащ «Консулска служба» в Посолството на Република България в [населено място], Република И. – главен специалист в Дирекция «Консулски отношения», Отдел «Национален визов център» при Министерство на външните работи И. А. е направено искане за изменение на постановеното решение № 33451 от 14.10.2025 г. по адм. дело 3908/2025 г. по описа на Административен съд – София – град в частта относно присъдените, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК вр. чл. 36, ал. 2 вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата, разноски за адвокатско възнаграждение на пълномощника на жалбоподателя - адв. Г. П., АК – Р..

В писмения отговор на искането за изменение на решението са изложени съображения за неоснователност.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град, въз основа на приложените към делото доказателства и становищата на страните, прие за установено от фактическа и правна страна:

Искането е процесуално допустимо – подадено е в срока за обжалване на постановеното решение по адм. дело 3908/2025 г. по описа на Административен съд – София – град (съобщението за изготвеното решение е връчено на пълномощника на ответника на 17.10.2025 г. – л. 105, а исканията са заведени деловодно на 16.10.2025 г. и на 23.10.2025 г. – л. 107 и л. 110), от надлежно упълномощен процесуален представител на ответника (л. 37 и л. 39), срещу подлежащ на изменение и допълнение, съгласно чл. 176а, ал. 1 от АПК, съдебен акт.

Разгледано по същество – искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.

Производството по административно дело 3908/2025 г. по описа на АССГ е образувано по жалба на чужденец, депозирана чрез пълномощника му – адв. Г. П., АК – Р. против Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България, виза тип «D», издаден от завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в И..

С постановеното на 14.10.2025 г. Решение № 33451 съдът се е произнесъл по направеното

искане за разноски, заявено още в жалбата, като на основание чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, е определил размера на адвокатското възнаграждение в минималния, предвиден в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за заплащане на адвокатската работа. Отчел е, че е договорена безплатна правна помощ, съгласно представения по делото Договор от 12.03.2025 г. (л. 10), процесуалната активност на пълномощника, както и фактическата и правна сложност на делото.

В проведеното съдебно заседание ответникът не се е явил. Не е участвал и негов представител. В приложеното съпроводително писмо вх. № 6755/19.03.2025 г., с което административният орган е изпратил приложените документи към административната преписка не е изразено становище по искането за присъждане на адвокатско възнаграждение заявено в жалбата. Разпоредбата на чл. 78, ал. 5 от ГПК предвижда възможност на всяка страна до приключване на устните състезания пред съответната инстанция да направи възражение за прекомерност на заплатено от насрещната страна възнаграждение за адвокат, ако го счита за прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото. Т. искане не е направено до съобщаване на постановеното решение.

Според задължителното тълкуване, дадено с решението на СЕС от 25.01.2024 г. по дело С-438/22 г., въвеждането на минимален праг на разноските за адвокатско възнаграждение се възприема като ограничаващо конкуренцията и в този смисъл, преценката за съответствие между положения труд и оказаната специализирана юридическа помощ и размера на възнаграждението следва да се извърши в съответствие с предмета на спора, интереса, вида и количеството на свършената работа, като се отчете и фактическата и правна сложност на делото. Доколкото в настоящия казус не може да се говори за конкуренция между договорено адвокатско възнаграждение и разноски, които следва да се възложат в тежест на ответната страна, липсата на ограничаващ конкуренцията резултат не предполага задължително определяне на възнаграждение под предвидения минимален размер в Наредбата за заплащане на адвокатската работа. Легитимната цел, която се обезпечава посредством справедливото заплащане на положения адвокатски труд е осигуряване на качествени юридически услуги.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 176а, ал. 3 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искавено за изменение на постановеното решение № 33451 от 14.10.2025 г. по адм. дело 3908/2025 г. по описа на Административен съд - София - град в частта за присъдените, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК вр. чл. 36, ал. 2 вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата, разноски за адвокатско възнаграждение, заявено в депозираните молби от 16.10.2025 г. и 23.10.2025 г. от пълномощник на ответника – завеждащ «Консулска служба» в Посолството на Република България в [населено място], Република И. – главен специалист в Дирекция «Консулски отношения», Отдел «Национален визов център» при Министерство на външните работи И. А..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ :

СЪДИЯ:

